

derste Bordende, at jeg som Kammerjunker ikke kan øine Dem; Besejdenhed klæder dem derfor bedst." Jeg vil spørge, om det Forhold, at den Underordnede er høist stillet paa Rangstigen, kan være sundt eller til Tjenestens Lary, og om det Tilfælde, som den høitærede Minister vilde bruge som et Vaaben mod mit Forslag, ikke netop er en stærk Støtte for, en Grund til at vedtage mit Forslag. Det har ingenlunde undret mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville), der i Grundsetningen er enig med mig, desuagtet vil stemme imod mig, og at den høitærede Finantsminister med Hønder og Fodder sætter sig imod mit Forslag; det kan jeg forstaae. Men at et saa folkeligt, jeg havde nær sagt saa menigmandigt, grunddemokratisk Medlem som den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) ogsaa stemmer imod mig, det er virkelig Mere, end man havde Ret til at vente; det er, mine Herrer, en Prove paa, af hvad Farve det danske „Demokrati“ er. Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan faae den værdifulde Understøttelse for mit Forslag, som jeg ellers havde ventet fra den Side. — Jeg skal sluttelig bemærke til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds, at naar han troer, at det ikke har nogen Fare med at beholde Kammerjunker- og Kammerherre-Titlerne, da de dog ikke ere saa talrige som de øvrige Titler, der i Genhold til Lovens § 6 ville blive afflaffede, saa kan det ærede Medlem dog neppe have nogen Mening om, hvor talrige Kammerherre- og Kammerjunker-Titlerne ville blive, naar de andre Titler gaae af Mode. De ville naturligviis da blive en meget efterspurgt Vare paa Markedet; derom kan der ikke være mindste Tvivl, og det er netop deri, jeg seer en Fare ved at beholde dem. Med disse Ord skal jeg endnu en Gang, haabende det Allerbedste af Thinget i den Retning, anbefale mit Vædringsforslag til Vedtagelse.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

Winther: Til det ærede sidsttalende.

Medlem vil jeg blot sige, at man meget godt kan være Demokrat efter danske Forhold uden at gaae saa vidt som han. Jeg hører ikke til det røde Demokrati.

Formanden: Jeg antager dog, at det ærede Medlem ikke vil henseføre det ærede Medlem for Bornholm (Kosob) under denne Kategori.

J. J. Christensen: Det forekommer mig, at der ligger endeel i den Tanke, som den ærede Rigsdagsmand for Randers Amt (Bønloffe) udtalte, at man som Gjengæld for at stemme for de 12 pCt. Tillæg for Lønninger mellem 9 og 1200 Rd. burde have en Grændse for Lønninger med Tillæg, saaledes at de Lønninger, som laae over denne Grændse, ikke fik noget Tillæg. Forsaavidt vi står, paa dette Stadium, stemme for Finantsministerens Vædringsforslag, troer jeg, at Sandsynligheden er meget lille for at naae noget Saadant. Stemme vi imidlertid nu imod Finantsministerens Vædringsforslag, da er der maaffee en Mulighed for, at en saadan Indrømmelse vil kunne opnaaes, og af denne Grund skal jeg paa dette Stadium af Sagen stemme imod Finantsministerens Vædringsforslag.

C. B. Nimestad: Jeg skal i Korthed motivere, hvorfor jeg agter at stemme for det af det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgfreds (Kosob) med flere stillede Vædringsforslag. Jeg har ikke Noget at bestille med den Contract eller den Aftale, som blev sluttet ifjor; jeg var dengang ikke i Thinget og føler mig ikke paa nogen Maade bunden derved. Jeg gaaer ud fra, hvad der er min Anskuelse om, hvad der er det Rette i dette Dieblif, men ikke fra, hvad andre Medlemmer have meent, at der var det Rette, eller hvad de i en tidligere Tid have meent at kunne komme overeens med Regjeringen om. — Overfor den ærede Finantsminister vil jeg sige, at jeg ikke seer nogen Ulykke, hvis det virkelig skete, at Hans Majestæt ikke længere havde Myndighed til at udnævne Cancellister i Udenrigsministeriet til Kammerjunker. Jeg indseer over-